

Дамян Дамянов

Българио на живи и на
мъртви...

Българио на живи и на мъртви,
Българио с безброй Баташки църкви,
Със гробища и с паметници светли,
Със този жертвен въздух, който свети
Над тебе вечно, като вече огън,
Аз искам да те събера във стих! Не мога!
Аз искам цялата да те прегърна –
Ръцете ми не стигат! Как да върна
Това, което ти си ми дарила?
Не мога.
И пред братската могила,
Пред Шипка и пред Вола коленича.
И без да казвам колко те обичам,
С една сълза, и кървава, и страшна,
За цялата ти обич се отплащам.
Сълза на радост и от скръб проляна!
Сълза, в която ти си цяла сбрана!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8018>]